

HOMMAGE ĐURO KENFELJA – HARI



Đuro Kenfelja – Hari (1938. - 2018.) samouki svetonedeljski slikar, jedan od prvih članova likovnog odjela Ogranka Matice Hrvatske u Svetoj Nedelji za sobom je ostavio veliko bogatstvo u svojim radovima i našim sjećanjima. U organizaciji Matice nije bilo kolonije na kojoj nije sudjelovao, a svojim aktivnim i ustrajnim radom, dao je značajan doprinos likovnoj kulturi ovog kraja.

Njegovo bogato stvaralačko razdoblje datira još od 1960. godine, u kojem periodu je nastalo nebrojeno vrijednih likovnih djela na kojima dominiraju životni motivi prirode i pejzaža, u kojima i onih svetonedeljskog kraja.

Rođen je u Zagrebu 01. travnja 1938. godine. Majka Međimurka i otac Zagorac iz Donje Stubice, geni su koji kao da su mu predodredili bavljenje umjetnošću. Iako po roditeljima, s područja punog vrhunskih

slikara naivaca, njegov smjer u slikarstvu bio je i ostao realizam.

Po završetku osnovne škole ništa još nije upućivalo na njegovu ljubav prema slikarstvu. U zagrebačkom Trnju gdje je i odrastao, prva ljubav bila mu je glazba. Sa svoja dva prijatelja osniva trio u kojem svira harmoniku. Tamo odlaze na razne audicije te s više ili manje uspjeha grade karijeru glazbenika. Zahvaljujući dobrom pjevačkom glasu i imitiranju pjevača Harija Belafontea, Đuro dobiva i svoj nadimak Hari, koji ga prati kroz cijeli život.

Odlaskom u vojsku, tri godine u vojnoj mornarici, svoje slobodno vrijeme osim sviranju u vojničkom bendu posvećuje sve više svojoj pravoj ljubavi - slikarstvu. Godine 1960. sa svojom ženom Marijom odlazi u Njemačku „trbuhom za kruhom“. Tamo počinje raditi kao staklar, što na kraju i ostaje njegov pravi posao. U tom periodu nastaju njegova prva likovna djela u tehnikama ulja na platnu i akvarela.

Kako je s vremenom opus postajao sve veći, 1963. godine odlučuje se na svoju prvu izložbu koja je postavljena u Frankfurtu na rijeci Maini u ulici Taunusstrasse 10. Zahvaljujući dobrim kritikama, izložba se produžuje te ostaje kao stalni postav naredne tri godine. Krajem 1966. zbirka radova se seli malo dalje u veći prostor gdje ostaje u stalnom postavu do 1971. godine. Druga velika izložba također je u Frankfurtu, ovoga puta u Hohstrasse 49, gdje u relativno kratkom periodu od svega tri tjedna izložba postiže vrlo veliku posjećenost.

S vremenom raste nostalgija za domom i obitelji koja se u međuvremenu vratila u

Hrvatsku te se 1973. godine za stalno vraća u rodni Zagreb u Selsku ulicu. Odlasci na izlete „Srebrnom strijelom“ prema Samoboru nisu ga ostavili ravnodušnim. Životopisnost ovih krajeva, šarolikost boja i priroda natjerali su njegov umjetnički duh da se iz Zagreba preseli u Svetu Nedelju.

Otvaranjem obrta, konačno u krugu obitelji, nalazi svoj toliko traženi mir koji mu je bio potreban za stvaranjem novih djela. Njegov slikarski opus rastao je iz dana u dan. Uz svoje najbolje tehnike, ulje i akvarel prihvaća se i tehnike pastela.

Njegova vesela narav, koja je očito bila u vezi a datumom rođenja – 1. april, a kojom je zračio oko sebe, svugdje je bila dobro došla. Skroman, veseo, vrijedan, uvijek nasmijan, s prepoznatljivim osmjehom na licu, uvijek spreman pomoći drugima oko sebe. Svoju nesebičnost i čestitost rado je pokazivao kroz dobrotvorni rad. Njegov životni moto: „Bolje dati nego prositi“, bila mu je nit vodilja. Par kuna svakom prosjaku kraj kojega je prošao. I za vrijeme Domovinskoga rata, rijetko je koji konvoj s našega područja išao, a da u njemu nije bilo Đurine donacije. Humanitarne akcije, dobrotvorne izložbe, donacije slika, skupljanje pomoći potrebitima krasilo je njegovu osobnost. Rečenicu, dvije - uvijek je imao vremena za prolaznika, prijatelja i pajdaša.

U njegovu radionicu nerijetko su navraćali prijatelji i poznanici željni veselog društva i lijepe riječi. Tu su se, uz čašicu, dvije redale priče, uspomene, nove ideje od kojih su poneke završile i na platnu. Tako je prilikom otvorenja jedne od njegovih izložbi, likovni kritičar citirao Van Gogha: „To se može bolje pokazati na paleti nego izreći riječima“. Upravo je to najbolji sažetak za

slikara čiji je rad usmjeren na prirodu, list, pticu i cvijet.



Jedan od njegovih radova krasi i prostoriju kardinala Bozanića. Iza Đure ostao je bogati opus od oko 500-tinjak radova, 50-tak izložbi, nekoliko praznih platna i priroda - lijepa, šarena i spokojna kao u njegovim slikama. Srce ovog **malog – velikog čovjeka** prestalo je kucati 13. kolovoza 2018. godine. Sahranjen je u Svetoj Nedelji, gdje je i proveo najveći dio svoga života.

U spomen ovom znamenitom svetonedeljskom slikaru, umjetniku i dugogodišnjem članu, Ogranak Matice hrvatske u Svetoj Nedelji posvećuje ovu malu digitalnu izložbu u nastojanju da očuva ne samo uspomenu na ovog iznimnog umjetnika i velikog čovjeka, već i njegov bogati slikarski opus učini dostupnim svim ljubiteljima likovnog stvaralaštva.

Brigu o njegovim likovnim djelima sada su preuzela njegova djeca i unuci, koji u dobrom duhu njegove osobnosti, žele kroz dobrotvornu prodaju slika dio sredstava dodijeliti za pomoć stradalima u potresu na prostoru Banovine.

Kontakt:

Mario Kenfelja
098/882-582

Tekst: Kenfelja, M.; Rožek, R.

Foto: Kenfelja, M.; Rožek, R.